

Dijital Öyküleme Uygulamasının Özel Yetenekli Öğrencilerin Yazma Becerilerine Etkisi

The Effect of Digital Story Telling Application on the Gifted Students' Writing Skills

Serkan DEMİR*

Hacer KILIÇKIRAN**

Öz

Bu araştırmanın amacı, Dijital öyküleme uygulamasının özel yetenekli öğrencilerin yazma becerilerine etkisini incelemektir. Uygulama Storyboard adlı web 2.0 aracı ile gerçekleştirilmiştir. Tek gruplu ön-test son-test modeline dayalı çalışma Bilim ve Sanat Merkezinde öğrenim gören 20 özel yetenekli öğrenci ile yürütülmüştür. Veriler, yazma becerileri tutum ölçeği ve yarı yapılandırılmış görüşme formu ile elde edilmiştir. Nicel verilerin analizinde İlişkili Örneklemeler *t* Testi, nitel verilerin analizinde betimsel analiz yöntemleri kullanılmıştır. Analizlerden elde edilen sonuçlara göre Dijital Öyküleme Uygulaması'nın özel yetenekli öğrencilerin yazma becerilerini olumlu yönde etkilediği tespit edilmiştir. Ayrıca Dijital Öyküleme uygulaması ile elde edilen görsellerin daha fazla duyuya hitap etmesi, süreç boyunca öğrencilerin dijital öykülemede aktif rol alması ve sınıf ortamında kendi hayal güçlerini özgürce ifade etme durumunun öğrenciler üzerinde olumlu katkılar sağladığı ve öğrencilerin ilgilerini çektiği tespit edilmiştir. Betimsel analiz bulgularından elde edilen öğrenci görüşlerinin de dijital öyküleme yöntemlerinin etkilerini destekler nitelikte olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dijital öyküleme, web 2.0 araçları, yazma becerisi, özel yetenekli öğrenci

Abstract

The aim of this research is; to investigate the effects of digital story telling on the gifted students' writing skills. The application was implemented with Web 2.0 tool named Storyboard. The single group study based on pre-test and post-test methods was conducted with 20 gifted students who studied at the Science and Art Center. The data were obtained by the writing skills attitude scale and semi structured interview form. Related Samples T-Test was used in the quantitative data analysis. Descriptive analysis methods were used in the qualitative data analysis. According to the results of data analysis, it was established that the gifted students' writing skills were affected positively by Digital Storytelling Application. It was also established that the images obtained in the digital storytelling application appeal to more senses, and that the students take active part in Digital Storytelling Application and also express their imagination freely in the classroom, which makes a positive contribution to the students' development and attracts their interest. It is deduced that the students' observations obtained from the findings of the descriptive analysis are also able to support the effects of the digital storytelling methods.

Keywords: Digital storytelling, web 2.0 tools, gifted student, writing skill

GİRİŞ

İnsanın tüm hayatı boyunca içinde bulunduğu iletişim biçimleri ve dil etkinliklerinin iki temel amacı vardır. Bunlardan birisi okunan, dinlenen, izlenen herhangi bir materyalin verdiği mesajı anlamak; diğeri de görüleni, duyulana, tasarlanana en açık ve anlaşılabilir şekilde karşı tarafta

* Dr. Beşiktaş Bilim ve Sanat Merkezi, İstanbul, serkandemir4@gmail.com

** Samsun Terme Halk Eğitim Merkezi, Samsun, kilickiranhacer@gmail.com

bulunanlara anlatmaktır (Temizkan ve Sallabaş, 2009). Bu amaçları gerçekleştirmek için bireylerin okuma, yazma, konuşma ve dinleme becerilerine sahip olmaları gerekir. Ancak bireylerin birbirleriyle iletişimlerinde ve sosyal yaşamında oldukça önemli olan yazma becerisine karşı her bireyin ilgi, istek ve tutumları aynı değildir. Yazmaya karşı bu farklılığın ortaya çıkmasında alınan eğitim, aile ortamı, kişisel özellikler gibi bazı değişkenler etkili olmaktadır (Göçer, 2014).

Yazma becerisi, öğrenme-öğretme sürecinde öğrenilen bilgilerin aktarımında ve kazanıma dönüşmesinde önemli bir rol oynamakta ve bu yazma becerisi kendiliğinden gelişmemektedir (Temizkan, 2011). Graham, Berninger ve Fan (2007) yazma tutumunu, yazarın, yazma etkinliği sırasında kendisini mutlu veya mutsuz hissetmesine neden olan etkili bir eğilim olarak tanımlamıştır. Başka bir deyişle, öğrenci yaptığı etkinlikleri severek ve isteyerek yapacak olursa, bu onun mutlu olmasını sağlayacaktır. Mutlu olan öğrenci yazma etkinliğine karşı olumlu tutum geliştirecek ve yazma etkinliğinden kaçmayacaktır. Aksi takdirde olumsuz yazma tutumu geliştirecek ve öğrenci yazma etkinliğinden uzak duracaktır (Yıldız ve Kaman 2016).

Özel yetenekli öğrencilerin hızlı düşündüklerini; ancak yazı yazarken beynin bu düşünme hızına yetişemediği, akranlarına oranla daha kötü yazdıkları ortaya konulmuştur. Dolayısıyla özel yetenekli öğrenciler yazı çalışmalarında isteksiz davranırlar ve bu durum yazma tutumlarını olumsuz etkilemektedir (Ataman, 2011). Özel yetenekli öğrencilerin yazma becerilerini geliştirmede öğretmenlere büyük görevler düşer. Öğrencileri yazmaya karşı güdülenmelerini sağlamakla beraber, yazılı anlatım becerilerini kendi kendilerine değerlendirebilen bireyler yetiştirmeleri gerekmektedir. Bu nedenle yazma becerilerini geliştirmeye yönelik farklı yöntem ve teknikler kullanılmalıdır. Bu yöntem ve tekniklerden biri de dijital öyküleme yöntemidir (Wawro, 2012).

Dijital öyküleme yöntemi, çoklu ortam bileşenleri ile metinlerin bilgi iletişim teknolojileri kullanılarak belirli bir öykü çerçevesinde bir araya getirilmesiyle oluşturulmaktadır (Kılıç, 2014). Figa (2004) dijital öyküleme yöntemini; ses, resim, grafik, müzik ve metinlerin kullanılarak etkileşimli bir ortamda öykü oluşturma süreci olarak tarif etmektedir. Dijital öyküler, farklı masaüstü yazılımlar ya da web 2.0. araçları kullanılarak kolayca oluşturulabilmektedir (Karoğlu, 2015). Karadağ ve Tunç'a (2013) göre Dijital Öyküleme, etkileşimli ortamın kontrolünün öğrenciye verilerek belli bir konuyu hikayeleştirmesinin sağlandığı ve bu hikayeyi görsel nesnelere ekleyerek seslendirmesinin sağlandığı öğrenme ortamlarıdır.

Dijital öyküleme yöntemi, karşılaştığı görsel-işitsel çıktıları çözümleyebilen, anlamlandırabilen ve yorumlayabilen yaratıcı bireyleri yetiştirmede katkı sağlayacağı düşünülür. Dolayısıyla, bu yaklaşımın, eğitim alanında geleceği biçimlendirecek olan yeni nesil için daha farklı, yaratıcı ve işlevsel bir yaklaşım olduğu savunulur (Bozdoğan, 2012). Ayrıca, dijital hikâye anlatımı yoluyla öğrenciler nasıl iyi hikâye yazılacağını, metin ve sanatın nasıl bütünleşeceğini, yaratıcı bir şekilde teknolojiyi nasıl kullanacaklarını öğrenebilir (Miller, 2010). Dijital hikâye anlatımının yazma becerilerini geliştirdiği ve bellek üzerinde etkili olduğu alanyazında görülmektedir (Abdollahpour, & Maleki, 2012; Campbell, 2012; Chuang, Kuo, Chiang, Su, & Chang, 2013; Miller, 2010; Ricci, & Beal, 2002).

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmada da özel yetenekli öğrencilerin yazma becerilerini dijital öyküleme uygulaması ile geliştirmeleri amaçlanmıştır. Dijital öyküleme uygulamasının özel yetenekli öğrencilerin yazma tutumlarına etkisinin ne olduğunu belirlemek araştırmanın temel problemini oluşturur.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Araştırmada deneysel yöntem kullanılmıştır. Bu yöntemin “ön test-son test tek gruplu deseni” araştırmanın modelini oluşturmaktadır. Tek gruplu ön test-son test modelinde bir gruba

bağımsız değişen uygulanır ve uygulama öncesi ve sonrası ölçme yapılır. Modelde grubun ölçme araçlarından aldıkları ön ve son test puanlarının aritmetik ortalaması arasında anlamlı farklılık varsa uygulamanın etkili olduğu kabul edilir (Karasar, 2011).

Çalışma Grubu

Bilim ve Sanat Merkezi'nde öğrenim gören ve 2. sınıfa devam eden 20 özel yetenekli öğrenci ile yürütülmüştür. Çalışma, destek eğitimi kapsamında gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubu öğrencilerinin öğrenim gördükleri okulda dersler akılı tahta kullanılarak işlendiğinden uygulamayı gerçekleştirebilecek düzeyde bilgisayar kullanımı bilgisine sahip oldukları varsayılmıştır. Çalışma grubunda her biri dört kişiden oluşan toplam beş grup vardır. Her bir gruba dijital öyküleri gerçekleştirmeleri için özgün ve ilgi alanlarına göre konular belirlenmiştir.

Veri toplama aracı

Bu araştırmada öğrencilerin yazmaya yönelik tutumları, Graham, Berninger ve Fan (2007) tarafından geliştirilmiş olan Yazma Tutumu Ölçeği ve Yarı Yapılandırılmış Görüşme formu ile elde edilmiştir. Yazma tutum ölçeği Cronbach's Alfa değeri 0.77 olarak hesaplanmıştır. Verilerin toplanmasında kullanılan yarı yapılandırılmış görüşme formu kapsamlı bir alan yazın taramasına dayalı olarak geliştirilmiştir. Formun kapsam geçerliğini belirlemek amacıyla eğitim bilimleri alanında üç akademisyenin görüşlerine başvurulmuş ve öneriler doğrultusunda gerekli düzeltmeler yapılarak taslak forma son hâli verilmiştir. Uygulama öncesinde taslak formda yer alan soruların içerik ve anlatım açısından kontrolünü yapmak için araştırmada kullanılan örnekleme ölçütüne uyan dört öğrenci ile odak grup çalışması yapılarak sorularda düzenleme ve eklemeler yapılmıştır. Öğrencilerin görüşleri yazıya dökülerek bütün veriler üzerinden betimsel ve içerik analizi yapılmıştır. Bununla birlikte özgün görüş ve düşünceleri yansıtacak şekilde doğrudan alıntılara da yer verilmiştir (Yıldırım & Şimşek, 2005).

Uygulama Süreci

Uygulama sürecinde çalışma grubu öğrencileri ilk hafta yapılacak çalışma hakkında bilgilendirilmiştir. Çalışma, destek eğitimi kapsamında bir yarıyıl boyunca 9 hafta sürmüştür. Dijital öyküler Storyboard adlı web 2.0 aracı kullanılarak oluşturulmuştur. Storyboard yazılımı, temel bilgisayar bilgisine sahip bireylerin rahatlıkla kullanabileceği kolay ve ücretsiz bir yazılımdır.

Tablo 1. Uygulama Süresince Çalışma Grubu İle Gerçekleştirilen Etkinlikler.

Haftalar	Etkinlikler
1. hafta	Ön-testlerin yapılması, gerçekleştirilecek çalışma hakkında öğrencilerin bilgilendirilmesi.
2. hafta	Storyboard yazılımının tanıtılması, öğrencilerin gruplara ayrılması,
3, 4. hafta	Öykülerin senaryoların yazılması, sınıfta tartışılması
5. hafta	Yazılan senaryoların Storyboard uygulamasına aktarılması, eksikliklere yönelik geribildirim verilmesi
6. hafta	Yazılan senaryoların Storyboard uygulamasına aktarılması
7. hafta	Çalışmalara son şeklinin verilmesi
8. hafta	Hazırlanan çalışmaların sunulması, değerlendirilmesi, çalışma süreci ile ilgili duygu ve düşüncelerin paylaşılması
9. hafta	Son-test ile beraber yarı yapılandırılmış formun uygulanması

Verilerin analizi

Nicel verilerin analizinde çeşitli istatistiksel bilgilere yer verilmiş ve parametrik testlerden İlişkili Örneklemeler *t*-testi kullanılmıştır. Nitel verilerin analizinde betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır. Nicel ve nitel verilerin analizinden elde edilen sonuçlar karşılaştırılarak benzerlik gösterip göstermediği tespit edilmiştir. Araştırmanın geçerliliğini ve güvenilirliğini artırmak amacıyla araştırmacı çeşitliliğine (Yıldırım ve Şimşek, 1999) gidilmiş, veriler üç farklı uzman tarafından incelenmiş ve uzlaşma sağlanan temalar ve kodlar üzerinden analiz yapılmıştır. Bununla birlikte özgün görüş ve düşünceleri yansıtacak şekilde doğrudan alıntılara da yer verilmiştir. Ölçme araçlarının geçerlik ve güvenilirliği açısından uzman kanısına başvurulmuş, puanlayıcı güvenilirlikleri için ortak ölçütler belirlenmiş ve araştırmanın iç geçerliği için nitel araştırmalarda kullanılan üçgenleme (gözlem-görüşme ve doküman incelemesi arasındaki tutarlılık) tekniğine başvurulmuştur. Üçgenleme iki ya da daha fazla veri toplama yönteminin (örneğin, görüşmeler ve gözlemler) ya da iki ya da daha fazla veri kaynağının (örneğin, farklı grup üyeleriyle bireysel görüşmeler) sonuçlarının karşılaştırılmasıdır. Bu şekilde yöntemlerden birinin zayıf yönleri diğer yöntemin güçlü yönleriyle telafi edilebilir (Mays ve Pope, 2000; Streubert ve Carpenter, 2011).

BULGULAR

Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın birinci alt problemi "Dijital öyküleme uygulamalarının Özel yetenekli öğrencilerin yazmaya yönelik tutumları üzerinde anlamlı farklılıklar oluşturmada mıdır?" şeklinde belirlenmişti. Öğrencilere ön ve son test olarak uygulanan Yazmaya Yönelik Tutum Ölçeğinin aritmetik ortalama ve standart sapmaları hesaplanmış, aldıkları puanların ortalamaları arasındaki farkın önemli olup olmadığını anlamak için *t*-testi yapılmıştır.

Tablo 2. Çalışma Grubunun Ön Test-Son Test Puanlarının Karşılaştırılmasına İlişkin *t*-Testi Sonuçları

Grup	N	Test	X	S	X Fark	sd	t	p
Deney	20	Ön	12.00	3.91				
		Son	22.00	4.08	10.00	19	3.62	.00

Çalışma grubunun son test ortalamasının ön test ortalamasına oranla arttığı belirlenmiştir. Yaratıcı yazma yaklaşımına dayalı öğretim grubunun ön test ve son test ölçümlerindeki bu farklılığın önemli olup olmadığını tespit etmek için yapılan çözümleme ile hesaplanan *t* değerinin ,05 düzeyinde anlamlı olduğu görülmüştür [$t = -3,62; p < 0,05$]. Bu bulgu çalışma grubunun ön test-son test puanlarının ortalaması arasında anlamlı bir fark olduğunu gösterir (Büyüköztürk, 2011).

İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın ikinci alt problemi "Dijital öyküleme uygulamasına yönelik özel yetenekli öğrencilerin görüşleri nelerdir?" olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin görüşleri yazıya dökülerek bütün veriler üzerinden betimsel ve içerik analizi yapılmıştır. Öğrencilerin verdikleri cevaplar Tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3: Deney Grubunda Yer Alan Öğrencilerin Uygulamaya Yönelik Görüşleri

1	Bu tür uygulama ile daha önce karşılaşmadım.
2	Bu uygulama sayesinde derse aktif katıldım.
3	Bu uygulamadan hoşlandım.
4	Uygulamayı yaparken sürenin nasıl geçtiğini anlamadım.
5	Bu uygulama ile kendimin güçlü ve zayıf yanlarımı tanıdım.
6	Uygulama sonunda kendime güvenim arttı.

7	Uygulama süresince düşüncelerimi yazılı ve sözlü ifade edebildim.
8	Bu uygulama ile teknolojiye karşı ilgimi arttı.
9	Uygulamada kazandığım bilgi ve beceriyi diğer derslerde de kullanabilirim.
10	Bu uygulama ile yazma isteğim arttı.
11	Bu uygulama ile yazdıklarımı rahatlıkla paylaştım.
12	Uygulama sürecinde arkadaşlarımla hikayelerini kendi zihnimde canlandırdım.
13	Bu uygulama sonucunda ortaya çıkan çalışmamı ailemle de paylaştım.
14	Bu uygulama sonucunda ortaya çıkan çalışmamı sınıftaki arkadaşlarımla da paylaştım.

Öğrencilerin çoğunluğu, bu tür etkinliklerle daha önceden karşılaşmadığını, bu etkinlikler sayesinde derse aktif katıldıklarını, etkinliklerden hoşlandıklarını ve zamanın nasıl geçtiğini fark etmediklerini belirtmişlerdir. Bu konu ile ilgili Ö3 kod numaralı öğrenci “Bu uygulamayı ilk anlattığınızda bu kadar hoşuma gideceğini düşünmemiştim, sanırım ilk defa böyle bir etkinlik yaptığımız için bana farklı geldi.” diye düşüncelerini ifade ederken; Ö14 kodlu öğrenci ise “Zamanın nasıl geçtiğini anlamayacak kadar çok sevdim bu çalışmayı.” diye düşüncelerini belirtmiştir.

Dijital öyküleme uygulamasının öğrencilerin yazma becerisine yönelik kendilerine olan güvenini arttırdığını, öğrencilerin düşüncelerini yazılı ve sözlü ifade ederek kendi güçlü ve zayıf yanlarını da gördüklerini belirtmişlerdir. Bu konu ile ilgili Ö6 kodlu öğrenci “Daha önce bana yaz dediklerinde bunun çok sıkıcı olduğunu düşünürdüm, öğretmenime ses çıkaramaz ve içimden ben beceremem diye söylenirdim. Storyboard ile düşüncem değişti, yazma konusunda iyi olduğumu fark ettim.” diye ifade etmiştir. Ö18 kodlu öğrenci konu ile ilgili düşüncelerini “İnsanın düşüncelerini hem yazılı hem sözlü olarak sunması çok iyi oluyormuş.” diye belirtirken Ö10 kodlu öğrenci “Hikaye yazma konusunda kendime güvenim arttı.” diyerek düşüncelerini belirtmiştir.

Yapılan çalışmanın öğrencilerin teknolojiye ve derslere karşı da ilgilerini arttırdığı tespit edilmiştir. Konu ile ilgili Ö3 kodlu öğrenci “Derslerde teknolojinin kullanılması o dersi daha çok sevmemi sağlıyor.” diye düşüncelerini ifade ederken Ö4 kodlu öğrenci “Fen dersinde arkadaşlarıma yapacağım sunumu, bu uygulama ile yapabileceğimi düşünüyorum.” diye düşüncelerini belirtmiştir.

Bu uygulama öğrencileri yaptıkları çalışmaları, aileleri ve arkadaşlarıyla paylaştıklarını belirtmişlerdir. Bu durum, uygulamanın öğrencilerin sosyal gelişimi ile beraber sözlü anlatım becerilerini de geliştirdiği bulgusuna ulaşılabileceğini göstermektedir. Konu ile ilgili Ö15 kodlu öğrenci “Yaptığım çalışmalarımı, arkadaşlarıma ve aileme de sundum; çok beğendiler ve çok mutlu oldum.” diye ifade ederken Ö20 kodlu öğrenci “Annem öğretmenimize anlatmış, öğretmen de sınıfta sunmamı istedi. Bütün arkadaşlarım sunumdan sonra beni alkışladılar, onlar da bu uygulamayı daha önce bilmiyorlarmış.” diye düşüncelerini belirtti.

SONUÇLAR ve TARTIŞMA

Bu araştırma verilerinin analizlerinden elde edilen sonuçlara göre; Dijital Öyküleme Uygulamasının özel yetenekli öğrencilerin yazma becerilerini olumlu yönde etkilediği tespit edilmiştir. Ayrıca Dijital Öyküleme uygulaması ile elde edilen görsellerin daha fazla duyuya hitap etmesi, süreç boyunca öğrencilerin dijital öykülemede aktif rol alması ve sınıf ortamında kendi hayal güçlerini özgürce ifade etmelerinin öğrencilerde olumlu katkılar sağladığı ve öğrencilerin ilgilerini çektiği sonuçlarına ulaşılmıştır. Bu durumda öğrencilerin yazma tutumlarını olumlu etkilediği tespit edilmiştir. Araştırmanın bu bulgusu Karadağ ve Ayvaz-Tunç (2013) tarafından ortaya konulan Dijital öyküleme ile öğrencilerin aktif katılımının

öğrenme sürecinde farklı bakış açıları kazanmalarında ve bilginin kalıcılığında olumlu etkiler tespit edildiği bulgusu ile paralellik göstermektedir.

Betimsel analiz bulgularından elde edilen öğrenci görüşlerinin de dijital öyküleme yöntemlerinin etkilerini destekler nitelikte olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğrencilerin çoğunluğu, bu tür etkinliklerle daha önceden karşılaşmadığını, bu etkinlikler sayesinde derse aktif katıldıklarını, etkinliklerden hoşlandıklarını ve zamanın nasıl geçtiğini fark etmediklerini belirtmişlerdir. Torres, Ponca ve Pastor da (2012) Dijital öyküleme'yi öğrencilerin ilgi ve dikkat düzeylerini artıran, öğretmenler için de eğitsel olarak kullanabilecekleri bir araç olarak nitelmiştir.

Öğrenciler, Dijital öyküleme uygulaması ile yazma becerisine yönelik kendilerine olan güvenin arttığını, düşüncelerini yazılı ve sözlü ifade ederek kendi güçlü ve zayıf yanlarını da gördüklerini belirtmişlerdir. Ayrıca bu uygulama sonunda öğrenciler yaptıkları çalışmalarını aileleri ve arkadaşlarıyla paylaştıklarını belirtmişlerdir. Bu durum uygulamanın öğrencilerin sosyal gelişimi ile beraber sözlü anlatım becerilerini de geliştirdiği bulgusuna ulaşılabileceğini göstermektedir. Öğrenciler bu yöntemde kendi duygu ve düşüncelerini yansıttıklarını ifade etmişlerdir. Böylece bireysel farklılıkların ortaya çıkmasında yöntemin etkili olabileceği söylenebilir. Karakoyun (2014)'da Dijital Öyküleme'de öğrencilerin belli becerilerini kullandıklarını ve böylece kullandıkları bu becerileri geliştirme imkanı bulduklarını ifade etmiştir.

Bu çalışmada, dijital öyküleme yönteminin eğitsel bağlamda kullanılması ile öğrencilere katkı sağladığı sonucu ortaya çıkmaktadır. Buradan hareketle, bir yandan dijital öykülemenin öğrencilerin çeşitli becerilerine etkisini araştıran benzer çalışmalarda; diğer yandan dijital öyküleme konusunda bilişsel yapıların ele alındığı çalışmalarda bu çalışmada ulaşılan sonuçlardan yararlanılabilir. Ayrıca bu araştırmada elde edilen bulguların yazma çalışmalarında sorun yaşayan özel yetenekli öğrencilerin öğrenme süreçlerinde, özel yetenekli öğrencilerin hayal güçlerini ortaya çıkarmada ve teknolojinin öğretime entegrasyonu konularında uygulayıcılara yön vereceği düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Abdollahpour, Z., & Maleki, N. A. (2012). The impact of exposure to digital flash stories on Iranian EFL learners' written reproduction of short stories. *Canadian Journal on Scientific and Industrial Research*, 3(2), 40-53.
- Ataman, A. (Ed.). (2011). *Özel Gereksinimli Çocuklar ve Özel Eğitime Giriş*. Ankara: Gündüz Eğitim Yayıncılık.
- Bozdoğan, D. (2012). Content analysis of EFL students' digital stories for young learners. *Novitas-ROYAL (Research on Youth and Language)*, 6 (2), 126-136.
- Büyüköztürk, Ş. (2011). *DeneySEL Desenler: Öntest-Sontest Kontrol Grubu Desen ve Veri Analizi* (3. baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Campbell, T. A. (2012). Digital storytelling in an elementary classroom: Going beyond entertainment. *Procedia- Social and Behavioral Sciences*, 69, 385 – 393.
- Chuang, W. T., Kuo, F. L., Chiang, H. K., Su, H. Y., & Chang, Y. H. (2013). *Enhancing reading comprehension and writing skills among Taiwanese young EFL learners using digital story telling technique*. 21st International Conference on Computers in Education. Denpasar Bali, Indonesia, [Çevrim-içi: <http://icce2013bali.org/datacenter/mainconferenceproceedingsforindividualdownload/c6/C6-s-227.pdf>], Erişim tarihi: 7 Nisan 2017.
- Çıralı, H. (2014). *Dijital Hikâye Anlatımının Görsel Bellek Ve Yazma Becerisi Üzerine Etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara
- Figa, E. (2004). The virtualization of stories and storytelling. *Storytelling Magazine*, 16(2), 34-36.
- Graham, S., Berninger, V. & Fan, W. (2007). "The Structural Relationship Between Writing Attitude and Writing Achievement in First and Third Grade Students", *Contemporary Educational Psychology*, S: 32.
- Göçer, A. (2014). "Yazma Tutum Ölçeği'nin (YTÖ) Türkçeye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması", *Kastamonu Eğitim Dergisi*, S: 22(2).

- Karadağ, E. & Ayvaz-Tunç, Ö. (2013). PostmodernOluşturmacılığa Dijital Öyküleme. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(4), 310-315.
- Karakoyun, F. (2014). *Çevrimiçi ortamda oluşturulan dijital öyküleme etkinliklerine ilişkin öğretmen adayları ve ilköğretim öğrencilerinin görüşlerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış doktora tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Karasar, N. (2011). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Karoğlu, A. (2015). Öğretim sürecinde hikâye anlatmanın teknolojiyle değişen doğası: dijital hikâye anlatımı. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve uygulama*, 5(2), 89-106.
- Kılıç, F. (2014). Awarenessandcognitiveloadlevels of teachercandidatestowardsstudent Products made by digital storytelling, *Turkish Online Journal of DistanceEducation*, 15(3).
- Mays, N., & Pope, C. (2000). Qualitative research in healthcare, assessingquality in qualitative research. *BMJ*, 320, 50-52.
- Miller, L. C. (2010). *Make me a story: Teaching writing through digital story telling*. USA: Stenhouse Publishers.
- Ricci, C. M., & Beal, C. R. (2002). Theeffect of interactivemedia on children'sstory memory. *Journal of EducationalPsychology*, 94(1), 138-144.
- Streubert, H. J., & Carpenter, D. R. (2011). *Qualitative research in nursing. (5th ed.)*. Philadelphia: Lippincott Williams ve Wilkins.
- Temizkan, M. (2011). Yaratıcı yazma etkinliklerinin öykü yazma becerisi üzerindeki etkisi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 11(2), 919-940.
- Temizkan, M. & Sallabaş, M. E. (2009). Öğretmen adaylarının okuma ve yazmaya yönelik tutumlarının karşılaştırılması. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 8(27), 155-176
- Torres, A., Ponce, E., & Pastor, D. (2012). Digitalstorytelling as a pedagogical tool within a didactic sequence in foreignlanguageteaching. *DigitalEducationReview*, (22), 1-18
- Wawro, L. (2012). *Digital Storytelling*. Children & Libraries,50-52.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2005). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, Seçkin Yayıncılık, Ankara.
- Yıldız, M. & Kaman, Ş. (2016). İlköğretim (2-6. sınıf) öğrencilerinin okuma ve yazma tutumlarının incelenmesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi* 2-2016, 507-527